

LBRIS

We know
books

DEBUT LA CARTEA ROMÂNEASCĂ

Oraşul albastru

ANA-MARIA
VINȚAN

Cuprins

Așteptare	5
Alunecare	6
Cărți	7
Cinematograf	8
Constanța	9
Peisaj	10
Copilărie	11
Coșmar	12
Zori	13
Spaimă	14
Furie	15
Viața de apoi	16
Urme	17
Fantasma	18
Seceriș	19
Tăceri	20
Orașul albastru	21
Eternitate	22
Pe străzi	23
Sâmbure	24
Goliciune	25

Primăvară	26
Voluptate	27
Blestem	28
Lichid	29
Malo	30
Alb	31
Umbră	32
Încremenire	33
Arșiță	34
Ziduri	35
Ceață	36
Naștere	37
Instantaneu	38
Străinul	39
Stampă	40
Călătorie	41
Roma	42

Așteptare

Presimt rele ce se vor împlinite și mă ascund în spații goale.

Nu e singurătate, e largul mării ce-și cheamă fluviile
spre vărsare

fără s-adauge povară transparenței și oboseală unei
împliniri.

E nemișcarea, neînceputul crud și liber al copilăriei.

Alunecare

Ninge, totul cade.

Către pământ se-ndreaptă și respirația mea atrasă
de pântecul cald al primăverii,
în acest oraș descompus, unde fulgii de martie,
ca mieii albi, se prăbușesc sacrificați pe un altar neștiut.

Cărți

În morminte de hârtie, sufletele morților triști
zac învelite în giulgiul cuvintelor trufașe.

Nume de sensuri pierdute ce ar putea îngropa
în arabescuri întregul cimitir.

Suflete ce nu au jertfit carne și sânge
și nu au cunoscut iubirea în zilele vieților lor,
ci doar forma cuvintelor al căror înțeles l-au uitat.

Cinematograf

mi-e dor de filme vechi, de culori șterse,
de oameni în umbră trăind spaime pe care nu le înțeleg,
care iubesc fără să fie iubiți,
cu gesturi lente și pline de teamă
plâng fără să fie mângâiați,
și sunt pedepsiți fără nicio vină.

Constanța

Toate diminețile mele marine au fost ucise
de țipetele pescărușilor.

Dimineți sărate, pierdute în geometria liniilor drepte
ale unui oraș bătrân și singur.

Dimineți umede prin care moartea, nebună,
cutreieră arsă de soare și de vânturi pe caldarâmuri abrupte,
în care iarna e cea mai tristă dintre toate iernile lumii,
iar vara, legiunile de vii și de morți își îngroapă trupurile
în nisipuri fierbinți.

Mă voi întoarce acolo când toți vor fi doar fărâme de scoici,
și Ovidiu va stăpâni singur farul și minaretul
moscheii rotunde.

Voi exila atunci moartea dincolo de buza falezei,
pe străzile orașului submarin păzit de stabilopozi,
acolo unde toți copiii înecați și-au găsit adăpost.